

תת"ע 4661/06/20 - מדינת ישראל נגד שלומי טולדנו

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4661-06-20 מדינת ישראל נ' טולדנו
תיק חיצוני: 10251710710

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	שלומי טולדנו

החלטה

בקשה לביטול גזר דין שניתן בהיעדרו של הנאשם.

הנאשם טוען בבקשתו כי כלל לא ביצע את העבירה המיוחסת לו (סעיף 8 לבקשה), וכי אישור המסירה הקיים בתיק הינו פגום בהיעדר פרטים נדרשים והוא לא ידע על קיום המשפט (סעיפים 9-12, 17 לבקשה). עוד טוען הנאשם כי נסיבותיו האישיות, לו היו מוצגות בפני בית המשפט היו מובילות להקלה בעונש לרבות הסרת ההגבלות על רישיונו ברשות האכיפה והגבייה. כן מבקש הנאשם לקיים דיון במעמד הצדדים.

המאשימה מתנגדת לבקשה, שכן לטענתה המדובר בהזמנה לדין שנמסרה למבקש ביום ביצוע העבירה.

דין הבקשה להידחות.

טרם אתייחס לגופו של עניין, אציין כי לא מצאתי לקיים דיון בבקשה בנוכחות הצדדים. ברע"פ 8427/17 מ"י נ' סאלם (פורסם בנבו, להלן: "עניין סאלם"), סיכם כב' הש' שהם את ההלכה הנוהגת בעניין בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר אשר יפים גם לענייננו:

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר. קיום דיון כאמור הוא חריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדר. עם זאת, על בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה".

הנאשם לא נימק ולא הצביע על טעמים המצדיקים קיומו של דיון במעמד הצדדים ואף לא הצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין.

לגופו של עניין, הנאשם לא הראה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון. כפי שציינה בצדק המאשימה, המדובר ב"הזמנה לדיון", אשר נמסרה למבקש במעמד ביצוע העבירה (ר' אישור המסירה במ/1), ובה צוין במפורש מועד הדיון. אישור המסירה אליו המפנה הנאשם הינו של ההודעה על גזר הדין, אשר למרות פגמיו הגיע לידי של הנאשם, כפי המסתבר.

הנאשם אף לא הצביע על קיומו של חשש לעיוות דין. טענתו כי לא ביצע את העבירה נטענה בעלמא ואינה מסתדרת עם דבריו לפיהם אחרונה הסדיר את ענייניו מול רשות האכיפה והגבייה, אך לא טען כי קיבל רישיון חדש ולא כפר בכך שנהג במעמד האירוע.

גם באשר לעונש שהוטל על הנאשם הרי שמדובר בעונש מתון הנמצא בתוך מתחם הענישה הראוי לעבירה המדוברת (נהיגה ללא רישיון שפקע מעל לשנתיים), וכולל בתוכו הפעלה של פסילה מותנית בת חודשיים שהופעלה (לפנים משורת הדין), חציה בחופף. משכך, גם בעונש שהוטל על נאשם אין כדי לחשש לעיוות דין.

מעבר לדרוש אוסיף, כי למרות שלא עוכב ביצוע העונש, הנאשם עשה דין לעצמו ולא הפקיד את רישיון הנהיגה שלו (או תצהיר חלף רישיון הנהיגה), עד היום ובכך עשה דין לעצמו ובא בפני בית המשפט כשידיו אינן נקיות.

כאמור לעיל, הבקשה נדחית.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, ח' חשוון תשפ"א, 26 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.